

ת"פ 47060/04/17 - מדינת ישראל נגד א ז

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 47060-04-17 מדינת ישראל נ' ז

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ חומרי עמית
	נגד
	א ז ע"י ב"כ שרון וקנין בשם חן בן חיים
הנאשמים	עו"ד,

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת איומים לפי **סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק")** ועבירת תקיפת בן זוג, עבירה לפי **סעיף 382(ב) + 379 לחוק**.

2. מעובדת כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 24/04/17, בשעה 14:17 או בסמוך לכך, בסמוך לבית החולים ברזילי ברחוב ההסתדרות באשקלון, התווכחו הנאשם ואשתו, הגב' ה ז.

בנסיבות המתוארות חטפה המתלוננת לנאשם את הטלפון הנייד שהחזיק והטיחה בו את שראתה בו. בהמשך למתואר, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שירק עליה, דחף אותה לעבר מעקה ברזל והכה אותה, בעודו מאיים עליה באומרו כי יהרוג אותה.

הסדר הטיעון

3. במועד הדיון אשר התקיים ביום 21/05/17, בו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, עתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר בן חודשיים לריצוי בעבודות שירות, וכי במידה ולא ימצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות - יהיה זה מאסר בפועל.

כמו כן, עתרו למאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11/07/17 עלה כי לאור מצבו הבריאותי של הנאשם הוא איננו כשיר למסגרת עבודות שירות.

לאור האמור ובהסכמת הצדדים, הוצג הסדר שונה ולפיו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר לאחריו יטענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

5. כעולה מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 18/10/17, הנאשם בן 44, נשוי למתלוננת ואב ל-2 בנים, יליד מרוקו אשר עלה לארץ בשנת 2007, בעל תעודת עיוור.

הנאשם שיתף כי גדל במשפחה בה אם יחידנית ו-4 ילדים, לאחר שהוריו התגרשו כשהיה בן 6 ולא נשמר קשר רציף עם האב. הנאשם סיים 10 שנות לימוד בארץ המוצא, ללא תעודת בגרות או מקצוע. הנאשם תאר כי מאז עלייתו לארץ ניסה להשתלב בתעסוקה בתחום המכירות והשיווק, אולם בשל מוגבלות הראייה לא הצליח בכך. משנת 2014 לא עבד כלל, ובחודש אוגוסט 2017 השתלב במפעל מוגן לעיוור. מהמסגרת דווח כי תפקודו בה תקין.

הנאשם נעדר עבר פלילי, תאר מערכת זוגית טובה עם המתלוננת במשך 23 שנות נישואיהם ושלל אלימות, הן במרוקו והן לאחר עלייתם לישראל. עם זאת, תאר כי במהלך 3 השנים האחרונות קיימת מתיחות לאור קשיים כלכליים. הנאשם טען כי האירוע המתואר בכתב האישום התרחש על רקע העובדה שחש מושפל מכך ששמע בשיחות מוקלטות ממכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ששיתפה את חברותיה על מצוקתם הכלכלית, והגיע למקום על מנת לשוחח עמה.

המתלוננת תארה כי מערכת היחסים בינה לבין הנאשם מאופיינת בכבוד, דאגה והדדיות. באשר לאירוע העבירה טענה כי התרחש על רקע מתיחות ביחסיהם בשנה האחרונה בשל חובות כלכליים שהצטברו ונלחצה מכך.

שירות המבחן המליץ על שילוב הנאשם בטיפול במרכז למניעת אלימות וכן להשתלב בפרויקט "אוניברסיטה בע"מ", והנאשם הביע מוטיבציה ראשונית לכך.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות ורבליות טובות המקיים תקשורת פתוחה וברורה, אשר לא קיבל בעבר טיפול רגשי במטרה להתמודד עם לקות הראייה וההשלכות על תפקודו. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, וניכר כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם הרתעתי כפי שעולה, בין היתר, גם באי הפרת התנאים המגבילים.

6. מהתסקיר אשר הוגש ביום 10/12/17 עלה כי הנאשם השתלב בקורס פסיכולוגיה במסגרת פרויקט "אוניברסיטה בע"מ", וכי עתיד להשתלב בקבוצה בנושא אלימות במהלך חודש ינואר.

הנאשם תאר כי התקשורת בינו לבין המתלוננת ברורה יותר מבעבר, כי בשל ההליך המשפטי ערך חשבון נפש ביחס להתנהגותו, מצר על שאירע ומבין כי צריך לשפר דרכי התקשורת עם אשתו ובייחוד בשעת כעס. עוד מסר כי מעוניין בשיקום מערכת היחסים הזוגית ומבין כי שילובו בטיפול יכול לסייע בכך.

בשיחה עם המתלוננת עלה כי מעוניינת לשקם את הקשר הזוגי. המתלוננת שבה ושללה חשש מפניו, טענה כי האווירה ביניהם אינה מתוחה, וכי מעריכה שיצלחו את המשבר הנוכחי.

בשלב זה צוין כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות הצטמצם, וכי בעת הזו ניתן אף לשקול בחיוב הסרת התנאים המגבילים וחזרתו של הנאשם לבית המשפחה.

7. מהתסקיר העדכני מיום 19/02/18 עלה כי הקבוצה לגברים בנושא אלימות במשפחה עתידה להיפתח בחודש מרץ, וכי הנאשם הביע שביעות רצון רבה מהשתתפותו בפרויקט "אוניברסיטה בע"מ". הנאשם מסר כי שמח על חזרתו לביתו ולמגורים המשותפים עם משפחתו, וטען כי המרחק מאשתו סייע לו להבין כי עליו לערוך שינוי ולהשתלב בטיפול במסגרת קבוצתית כמומלץ.

המתלוננת הביעה שביעות רצון נוכח חזרתו של הנאשם לבית, תיארה כי הוא מסייע לה רבות בהתמודדות עם בנם הצעיר, ושה וציינה כי לא חוששת מפניו ולא חווה תחושות של מתח, פחד או איום.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם החל לערוך חשבון נפש, משתף פעולה, מבטא רצון לערוך שינוי ולשקם את מערכת היחסים ואף מבין את הצורך בסיוע של גורמי טיפול.

לאור כל המפורט הומלץ על העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה.

עוד הומלץ על אי הרשעת הנאשם, וזאת נוכח המאמצים הגדולים שעורך לטובת שיקום חייו, חרף מוגבלותו הפיזית, ובכדי לא לחבל בניסיונות שיקום במידה ויבחר בעתיד להשתלב בתעסוקה אשר מתאימה ליכולותיו הפיזיות, וכן מאחר וזוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים.

טיעוני הצדדים

8. במועד הטיעונים לעונש עתר ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהטלת מאסר קצר בפועל שלא יעלה על חודשיים, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

בטיעוני הפנה מחד גיסא לכך שמדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים ולנסיבות המקלות המפורטות בתסקירי שירות המבחן. מאידך גיסא, הפנה לחומרת המעשים במסגרת התא המשפחתי ולכך שנעשו ברחובה של עיר.

9. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין מאסר קצת אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה התומכת במתחם זה. עוד טען כי ההסדר הראשוני בין הצדדים נמצא ברף התחתון של המתחם.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי אין זה המקרה המתאים לאי הרשעה, הן נוכח ההסדר הראשוני בין הצדדים, והן מאחר ולא הוכח נזק קונקרטי.

10. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ באופן מלא את המלצת שירות המבחן, והפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה לאי הרשעה בעבירות אלימות במשפחה.

בטיעוניה הפנתה לכך שעל אף חומרת עבירת האלימות במשפחה, במקרה זה קיימות נסיבות מקלות, ומדובר באירוע חד פעמי לא מתמשך, אשר נעשה בתגובה להתנהגות המתלוננת, כמפורט לעיל. עוד טענה כי לא בכדי, נוכח הנסיבות של הנאשם, שונה ההסדר כך שיוגש תסקיר שירות מבחן אשר בין היתר יבחן את האפשרות לטיפול ושיקום.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שמדובר בהסתבכותו הראשונה והיחידה של הנאשם, להליך הטיפול בו משולב הנאשם במסגרת שירות המבחן ולשיתוף הפעולה עמם, ולקשר הזוגי הטוב עם המתלוננת.

11. במועד הדיון טען הנאשם כי, כפי שציין בפני קצינת המבחן, מדובר במעידה ראשונה ואחרונה וכי מצטער על כך.

שאלת ההרשעה

12. כידוע, ככלל, נאשם בגיר אשר מודה בביצוע עבירה מורשע בדיון. הרשעת נאשם בעבירה פלילית נועדה להעביר מסר להרתעת הציבור ולהרתעתו האישית באמצעות מתן גמול עונשי. רק במקרים חריגים, בהם יוכח כי הנזק שנגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם, דהיינו, כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם מן ההרשעה לחומרת העבירה, ניתן להימנע מהרשעת הנאשם.

ראו: רע"פ 3852/14 זיסמן ואח' נגד מדינת ישראל (31/12/14) ורע"פ 619/18 בזינסקי נגד מדינת ישראל (01/03/18).

13. בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21/8/1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ויגרם נזק קונקרטי בתעסוקתו.

הימנעות מהרשעה תעשה תוך עריכת איזון בין שני השיקולים המרכזיים - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר רק במקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

14. במקרה המונח לפני שוכנעתי כי הנאשם לא עומד בתנאים להימנעות מהרשעה ואנמק.

15. העבירה ונסיבות ביצועה -

הערכים החברתיים אשר נפגעים בביצוע עבירת האיומים ותקיפת בת זוג הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה. כמו כן, כאשר מדובר בעבירות כלפי בת זוג, מתווסף הצורך בהגנה על הצד החלש לכאורה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי בו.

במקרה זה תוכן האיום אשר השמיע הנאשם חריף ואף האלימות אשר נלוותה לו איננה ברף הנמוך של העבירה. עוד יש לציין כי האירוע התרחש בפרהסיה, ברחוב. אינני מתעלמת מהעובדה כי מדובר באירוע נקודתי וחריג אך אין בכך כדי להקחות מעוצמת הפגיעה שיש במעשי הנאשם בערכים החברתיים המוגנים.

מהמפורט שוכנעתי כי נוכח העבירה ונסיבותיה, ניתן היה לשקול להימנע מהרשעה בגין ביצוע העבירות העומדות בבסיס כתב אישום זה רק במקרים קיצוניים בהם תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

16. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד.

ראו: רע"פ 9118/12 פריגין נגד מדינת ישראל (01/01/13) ורע"פ 619/18 בזיזנסקי נגד מדינת ישראל (01/03/18).

נטל הבאת הראיות להוכחת קיומו של נזק קונקרטי מוטל על ההגנה.

במקרה זה לא הוכח כי יגרם לנאשם נזק קונקרטי בשל הרשעתו, אלא רק נטען בתסקיר כי יתכן שהרשעתו בדין תחבל בניסיונות שיקום במידה ויבחר בעתיד להשתלב בתעסוקה אשר מתאימה ליכולותיו הפיזיות, זאת על אף העובדה שמזה מספר שנים הנאשם אינו עובד ומשולב במפעל מוגן.

משכך, במקרה זה שוכנעתי כי הנאשם לא עומד בתנאים להימנעות מהרשעה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם:

17. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

18. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

19. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. במקרה דנן, הובהרו לעיל **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בביצוע העבירות, וכן **מידת הפגיעה** בהם, שהיא ברף הבינוני של המתחם.

21. לעניין חומרת עבירות האלימות בתוך המשפחה, יפים הדברים שנאמרו בע"פ **6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל**:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...."

22. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ **10797/05 פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.06) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, ובגין עבירת האיומים נידון ל-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו. בית המשפט קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ב. ברע"פ **9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו, בין היתר, 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ג. ברע"פ **6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ותקיפת בת זוג, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר על תנאי.

ד. בת"פ **(קריות) 20515-05-10 מדינת ישראל נ' פילו** (14.9.10), הורשע הנאשם בעבירת איומים ותקיפת בת זוג. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 5 חודשי מאסר על תנאי.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 4257-08 מדינת ישראל נ' קדוש (20.9.10), הורשע הנאשם בעבירת איומים ותקיפת בת זוג. על הנאשם, בן 49 בעל עבר פלילי, הוטל מאסר מותנה למשך 6 חודשים בגין עבירת התקיפה, והוארך מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירת האיומים.

ו. בת"פ (כ"ס) 2220-09 מדינת ישראל נ' שמעון (07.9.10), הורשע הנאשם בעבירת איומים ותקיפת בת זוג. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 71 ימי מאסר אשר קוזזו עם ימי מעצרו, ומאסר מותנה למשך 6 חודשים.

23. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנזק שהיה צפוי להיגרם למתלוננת מביצוע עבירת התקיפה במידה והייתה מקבלת מכה חזקה יותר ממעקה הברזל אליה נדחפה על ידי הנאשם. כמו כן, יש לתת את הדעת לניצול לרעה של כוחו ויחסיו של הנאשם עם המתלוננת.

מנגד, יש לתת את הדעת אף להשתלשלות האירועים אשר הביאה את הנאשם לבצע את העבירה, כפי שפורט בהרחבה לעיל מתסקירי שירות המבחן.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

25. כאמור, במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - מהתסקיר העדכני אשר הוגש עולה כי לאחר שובו של הנאשם להתגורר בבית המשפחה הוא מסייע רבות בהתמודדות עם בנו, מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת תקינה, והמתלוננת מתארת היעדר חשש מפניו ורצון בשיקום מערכת היחסים. מהאמור יש להניח כי משפחתו של הנאשם תיפגע באם יוטל עליו עונש מאסר בפועל.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכו - מתסקירי שירות המבחן ומדברי הנאשם בפני עולה כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על מעשיו וניכר כי הוא בעל מוטיבציה אמיתית לשנות דרכו, כפי שבא לידי ביטוי אף בהשתלבותו בהליך הטיפול בשירות המבחן, כמפורט לעיל. עוד יש לציין כי מנכונותו של הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן ניכר כי מבין את הצורך בטיפול ונכון לשקם מערכת היחסים עם המתלוננת באופן שימנע הישנות אירוע הדומה לזה שבגינו נדון היום.

ג. הנאשם נעדר עבר פלילי ולא תלויים ועומדים כנגדו תיקים פליליים נוספים, הוא יליד שנת 1973 וסובל מקשיים בריאותיים שפורטו לעיל.

26. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, דהיינו עונש צופה פני העתיד, לצד צו מבחן.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין.

2. מעמדה הנאשם בהסכמתו תחת פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשם השלכות אי עמידה בתנאי הפיקוח.

3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 192 ו/או 382 לחוק העונשין.

ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם, יאסר הנאשם ל-7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ח, 28 מאי 2018, בהעדר הצדדים.